

ude og blive overrasket over, at regeringen ville redde Det Danske Center for Menneskerettigheder, hvorfor der igen blev forhandlinger. Og så lavede man en eller anden efter min opfattelse utrolig ubehagelig politisk studehandel, hvor man nedlægger Nævnet for Etnisk Ligestilling. Så har man fået et eller andet fra Dansk Folkepartis side.

Hvis det ikke er en ny måde at føre politik på og sætte spørgsmålstejn ved nogle af de her ting på, så ved jeg ikke, hvad det er. Det er det, jeg påpeger. Det er hele forløbet, jeg synes har været katastrofalt. Hvad det så ender med, ved vi ikke. Vi håber, og vi tror, at regeringen besinder sig og kommer med et lovforslag, der lever op til Paris-princippet, men vi synes, det er værd at påpege, at det her forløb ikke har været til gavn for hverken Danmark eller for regeringen i forhold til den troværdighed, man nyder i udlandet. Man kan bare læse og se, hvad der har været af reaktioner, så behøver man ikke at være i tvivl om det punkt.

Kl. 14.50

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Når jeg hører hr. Jeppe Kofod heroppefra, så tænker jeg på: Ikke se, ikke høre, la-la-la-la-la. Det er mildest talt meget lidt kønt.

Hr. Jeppe Kofod står heroppe og siger, at det fremgår sort på hvidt. Det fremgår sort på hvidt af den der liste over råd og nævn, som blev fremlagt i januar måned, at det center skulle sammenlægges med andre institutioner. Og i næste sekund bruger hr. Jeppe Kofod ordet nedlægges.

Jeg står heroppe med udskrifter af alle de spørgsmål, der har været til statsministeren, til udenrigsministeren, til integrationsministeren om det her spørgsmål lige siden den 22. januar – hr. Jeppe Kofod er selv en af dem, som spørger – og svarene har været ganske klare fra starten fra statsministeren, udenrigsministeren og integrationsministeren, men hr. Jeppe Kofod har lukket øjnene, har lukket ørerne, og måske er det derfor, at hr. Jeppe Kofod og hans partifæller har været med til at sende det budskab ud i verden, at her er der tale om et regime, som blæser højt og flot på menneskerettigheder. Det er uværdigt, vil jeg sige til hr. Jeppe Kofod.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til hr. Jeppe Kofod vil jeg sige, at jeg håber, at det, der står tilbage fra denne debat, vil være, at et meget, meget bredt flertal i det danske Folketing står vagt om Danmarks respekt for menneskerettighederne, at vi har en uafhængig institution i Danmark, og at vi efterlever alle internationale aftaler, herunder Paris-princippet.

Det håber og tror jeg, er det, der står tilbage. Jeg håber ikke, at Socialdemokratiet vil fortsætte den falske melodi, der blev lagt an til i ordførerindlægget for et øjeblik siden.

Jeg vil igen referere til, hvad der er blevet sagt i en uendelighed i de seneste måneder fra både statsministerens og udenrigsministerens side, nemlig at naturligvis og selvindlysende og helt oplagt vil Danmark naturligvis fortsat respektere menneskerettigheder og internationale aftaler. Det har været Det Konservative Folkeparti og Venstres politik i årtier, hvorfor i alverden skulle det pludselig blive lavet om? Men nogle har måske haft en interesse i at opbygge nogle fjendebilleder, fordi man ikke havde anden politik at byde på? Det håber jeg ikke.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Det er ikke så mange spørgsmål, det er mere kommentarer. Så vil jeg sige til både Venstres og De Konservatives ordførere: Normalt vil det jo være sådan, at hvis man havde fremlagt en model, et lovforslag eller noget andet i forbindelse med fremlæggelsen af regeringens forslag til snering af råd, nævn, centre og udvalg, så kunne det være, at man kunne forholde sig til, hvad det var, regeringen havde tænkt. Det havde været lidt nemmere at se.

Jeg er ikke den eneste i det her Ting, der har fået den opfattelse, at Det Danske Center for Menneskerettigheder og de opgaver, som det har i dag, ikke vil blive videreført. Jeg har noteret mig – det kan godt være, at jeg ikke skal læse pressen eller lytte til udmeldinger fra regeringens parlamentariske grundlag – at Dansk Folkeparti havde samme opfattelse.

Det var jo netop derfor, at Dansk Folkeparti jo betingede sig, at de så måtte have noget andet nedlagt, hvis de nu ikke kunne få Det Danske Center for Menneskerettigheder nedlagt, og det blev så Nævnet for Etnisk Ligestilling. Hvis ikke det er en underlig politisk studehandel, som jeg synes er lidt usmagelig, hvis jeg ikke må have